

Camins i reptes paral·lels

El Girona i l'Osca ambicionen el retorn a l'elit després de trajectòries similars que els han anant fent créixer des de molt avall
Van arribar plegats al futbol professional i van viure amb un any de diferència l'estrena històrica a primera divisió

El somni de l'elit va durar dos anys a Montilivi i un a El Alcoraz. Una temporada després de l'històric ascens del Girona, que cobria el buit de la demarcació a la màxima categoria, l'Osca va tocar sostre, guiat des de la banqueta per Rubi. L'arribada a primera va ser el punt àlgid de la trajectòria ascendent d'un club modest que havia anat creixent i deixant enrere etapes en un futbol molt més modest. Amb força menys història –va ser fundat el 1960–, l'Osca ha seguit un camí similar al del Girona, amb el qual va coincidir en la seva primera experiència en el futbol professional, el 2008. El pas per primera els ha durat un any, però el club aragonès manté l'ambició i confia que la compensació pel descens l'ajudi en la seva lluita per tornar a dalt de tot. Com el Girona, que demà tindrà una prova dura per determinar si ha après alguna cosa dels errors que ha comès sobretot a camp contrari.

La coincidència entre el Girona i l'Osca s'ha multiplicat des que van aterrar a segona A, però ve de força més enrere. Es van enfrontar a segona B i fins i tot a tercera divisió –quan era la tercera màxima categoria. I més que ho haurien pogut fer, però hi va haver temporades que van jugar a la mateixa categoria però en grup diferent. El balanç global en els duels en la lliga (entre els de Montilivi, inaugurat el 1970, i els d'El Alcoraz, el 1972) és ben favorable al Girona: 13 victòries, 9 empats i 4 derrotes. A segona A, els enfrontaments també tenen color blanc-i-vermell, amb vuit victòries, quatre empats i només dues derrotes.

Les visites a El Alcoraz, un dels estadis que més aficionats gironins arrossegueu –n'hi haurà 200 demà–, han estat prou productives. En la lliga, l'única derrota dels set últims partits a Osca és del curs 2011/12, amb Josu Uribe a la banqueta (2-1). També hi va perdre en la cloenda –ja sense res en joc– de la primera temporada a segona A (3-1).

Afició enganxadaEl pas per primera ha fet ampliar la massa social i l'afluència de públic a Montilivi, que ha començat el curs amb entrades de més de 8.000 espectadors. A Osca, en un estadi més petit (7.638 seients), l'afició també manté l'empenta, malgrat el descens. El club, amb un límit de 6.200 socis, va obrir l'aixeta per a 200 altes –dels que no havien renovat– i va haver de fer un sorteig perquè van acumular 2.222 sol·licituds, de les quals van poder satisfer menys d'un 10%. En els primers partits de la temporada, l'afluència a El Alcoraz ha superat els 6.000 espectadors.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 27-09-2019, Pàgina 2

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1671338-camins-i-reptes-paral·lels.html>